

T. Berjawit was het pseudoniem waaronder de op 20 januari 1920 in Zutphen geboren Berry (Berend Jan) Withuis als scholier in 1937 'Vijf jongens en een woonwage', een spannend verhaal voor jongens schreef. Het verscheen bij uitgeverij Helmond in de serie 'Nederlandsche Jeugdbibliotheek', beter bekend als de 'kwartjesboeken'. In 1932 was Helmond gestart met de uitgave van jeugdboeken, die op slecht papier werden gedrukt maar mede hierdoor betaalbaar bleven voor ouders die weinig te besteden hadden, en dat waren er nogal wat in de crisistijd. Tot 1941 verschenen er 272 titels, 101 meisjesboeken en 171 jongensboeken. De reeks is geschreven door 63 Nederlandse en 6 buitenlandse auteurs. Sommige auteurs schreven onder één of meer pseudoniemen. T. Berjawit leverde nog twee kwartjesboeken af: 'Hoteldieven gesnapt', een spannend verhaal voor jongens en 'In eer hersteld'. Een spannend verhaal (beide 1940), waarna hij het schrijven jongensboeken liet voor wat het was en zich op het schaken richtte. Ruim dertig jaar lang drukte hij zijn stempel op de Nederlandse schaaksport als schakjournalist, organisator van schaaktoernooien (hij was een van de initiatiefnemers van het IBM-toernooi dat in Amsterdam van 1960 tot en met 1981 werd gehouden) en schrijver van leerboeken zoals 'Jeugdschaak, Juniorenschaak en Schaak zelf!', de eerste officiële lesmethode van de KNSB. Withuis overleed op 16 januari 2009 in Zutphen. Dochter Jolande Withuis schreef over hem het verhaal 'De oorlog van mijn vader'. Spoorzoeken in Brummen (2017), dat opent met:

Eind september 1945 keerde mijn vader, die toen nog niet mijn vader was, uit het Duitse Ruhrgebied terug in zijn geboorteplaats Zutphen. Hij was vijftwintig jaar, naar hedendaagse begrippen jong, maar zijn oorlogservaringen hadden zijn gezondheid aangetast en hem veranderd in een getourmenteerd man. Aan de buitenkant was dat niet te merken. Met zijn pikzwarte golvende haar, scherpe blik, alerte geest en niet aflatende humor maakte hij een vitale indruk. Aantrekkelijk, te oordelen naar de weinige foto's die er van hem zijn, maar om vrouwen gaf hij niks. Schaken en politiek waren zijn interesses en die deelde hij met mannen.

Foto's van de verwoeste staat waarin Zutphen bij de bevrijding verkeerde raken mij altijd zeer, aangezien ik me dan steevast voorstel hoe het voor mijn vader was om na al die jaren de IJssel te passeren over een noodbrug en meteen daarachter de ravage aan te treffen waarin zijn stad was veranderd. De befaamde torens stonden nog overeind maar in de lommerrijke buurt achter de brug hoopte het puin zich op. Puin van bijvoorbeeld het Christelijk Lyceum, de school van zijn jongste zus, en van de mooie oude brug over de Berkel naar het ietwat groot en deftig uitgevallen station. Zou hij vanaf dit station naar naziland zijn afgevoerd?